

SPEUREN NAAR STEUREN

Het is bekend onder de duikers: er zit steur in de duikplas van De Beldert. Reeds vele jaren hoor ik dat hij weer waargenomen is. Ik ben hier nog niet verder gekomen dan een bliksemontmoeting met een kleine steur. Tijd om deze vis te bekijken was er niet, laat staan een foto te maken. Zoef, weg steur. Maar ik geef niet op.

Eind april en het is nog behoorlijk fris. Erger nog, ik krijg een hagelbuitje op mijn hoofd tijdens het omkleden op het parkeerterrein van duikcentrum De Beldert. De nieuwbouw is in een eindfase en ik maak even een rondje om het fraaie complex te bekijken. Vandaag heb ik mijn fisheye 8 mm gemonteerd met de bedoeling de cockpit, wrakjes en zeilboot, maar eerlijk gezegd om ook een fraai plaatje van een vis in zijn omgeving, vast te leggen. Je moet de lat tenslotte hoog leggen, nietwaar? Nog amper onder water komen we een snoek tegen bij het anker. Het zicht is goed en we koersen vanaf hier rustig naar de cockpit. Opeens komen we in een stofwolk terecht en schiet de gedachte door mijn hoofd... steur. Langzaam zwemmen we door en kijken alle kanten op in de hoop en verwachting een steur te spotten. Maar niets van dit alles. Na enkele minuten komt de cockpit in zicht. Het blijft bijzonder deze neus van het vliegtuig zo te zien. We zwemmen een stukje rond de cockpit en besluiten terug te gaan naar de instap.

Opeens komen we in een stofwolk terecht en schiet de gedachte door mijn hoofd... steur.

We passeren wat wrakjes, de tent en snuffelen wat rond. En dan, toch weer onverwachts, zwemt er ineens een steur vlak bij ons. Te ver voor een foto, maar de korte snuit is goed te zien. Dit is een Russische steur. Benaderen lukt niet en hij verdwijnt uit beeld. Gelukkig niet voor lang, hij lijkt een rondje om ons heen te zwemmen. Helaas raken we onze Russische vriend dan toch kwijt. Eindelijk hebben wij dan ook de waarneming, nu nog een keer de foto. We zoeken vergeefs en besluiten de route wat te verlengen door het duikgebied voor een deel nogmaals uit te kammen. Alsof we het aanvoelden, treffen we weer een steur aan. Maar deze is nog iets groter en veel dikker. Altijd lastig in te schatten, maar hij is ruim een meter lang. Wat een prachtvis. Nieuwsgierig komt hij op ons af. Langer kan ik niet wachten met afdrücken. Dat is maar goed ook, want op het moment dat ik de ontspanner indruk, draait hij zich van mij af. Nog even kunnen we genieten en dan vindt ook deze Russische steur het genoeg en zwemt weg. Ik heb 'm!

PASPOORT RUSSISCHE STEUR *ACIPENSER GULDENSTAEDTII*

Kenmerken De snuit is kort, afgerond en de bekdraden zitten naar verhouding ver naar voren. Hij kan tot 235 centimeter worden.

Leefgebied Leeft voornamelijk op de bodem en is een solitaire vis. Enkel in de winter of bij de paai worden soms kleine scholen gevormd. De paai vindt plaats in mei en juni. Zijn voedsel bestaat uit bodemdierpjes als kreeftachtigen en kleine vis.

Verspreiding Het is een uitheemse soort en zeldzaam om te zien. Hij leeft zowel in zout als zoet water. Oorspronkelijk komt hij voor in de Zwarte Zee, Zee van Azov, de Kaspische Zee en de rivieren die hierin uitmonden. De steuren die we in Nederland tegenkomen tijdens het duiken zijn door aquariumliefhebbers uitgezet of ontsnapt. Je ziet ze vooral in rivieren. In België is een duikplek waar je gegarandeerd steuren tegenkomt: La Gombe. Hier zijn ze uitgezet. Dit is wel een andere soort: de Atlantische steur *Acipenser sturio*. Deze hebben een lange snuit en hun bekdraden liggen daardoor meer naar achter.

De steur kan meer dan twee meter groot worden.

Een soortgenoot: de Atlantische steur. Zijn snuit is langer en de bekdraden liggen verder naar achter.

